

virkelig en Lønningssmaade Sted for Geistlig-
heden, som, om den ikke er fuldkommen, ialt-
sald har sin bestemte Begrundelse i Loven, og
i hvilken der ingen Forandring kan skee uden
ved Lov, og navnlig ingen Forandring kan
skee ved hver enkelt Finantslov. Hver Gang
et Præstekald bliver ledigt, er Regjeringen ikke
i den Nødvendighed, som naar en Contoir-
chefs eller Fuldmægtigs eller Cancellists Post
er ledig, at skulle tye til den næste
Rigsdag for at faae at vide, hvilken Lønning
man kan yde, og da ikke at have Udfigt til
at kunne byde den Mand, som ansættes i
Stillingen, Andet end et Minimum af Løn-
ningen. Naar et Præstekald bliver ledigt, be-
sættes det i Almindelighed uden videre ifølge
de gjældende Bestemmelser, og det lader sig ikke
forandre ved Finantsloven, men kun ved en
særlig Lov, alene derfra undtaget de enkelte
Præstekald, som maatte være tillagte en fast
Gage eller som for en væsentlig Deel ere fast
gagerede. Hvad Domstolene angaaer, ja, da
er det ganske vist, at i den Henseende fattes
endnu en Lønningsslov. Nu troer jeg imid-
lertid ikke, at der er tilstrækkelig Grund til
at sammenligne Domstolene i den særegne Stil-
ling, hvori de nu ere stillede, med de almin-
delige administrative Embedsmænd; man vil
der ganske tabe Sammenligningsledet, der ville
ganske andre Momenter gjøre sig gjældende end de,
som i Almindelighed kunne tages i Betragtning,
naar der er Spørgsmaal om at sammenligne
to administrative Embedsklasser med hinanden.
Men i ethvert Tilfælde troer jeg, at det er
baade meget lidet practisk, og tillige — jeg
tillader mig at antage det — ubilligt mod de
Classer af Administrationer, hvis Lønningss-
form trænger til et normeres, at man vil ud-
sætte det til efter en Normering af Domstole-
nes Lønningssvæsen; thi den kan jo ikke godt
finde Sted, førend den hele Omregulering af
vor Retsforfatning, der er bebudet i Grund-
loven, er i værk. Og nu tilstaaer jeg med
al Erkjendelse af, at denne lille Lov, hvorom
der her handles, jo ogsaa kan have sin finant-
stille Betydning, at jeg dog ikke anseer denne
finantstille Betydning for at være saa stor, at
der af Hensyn til den skulde undlades nu at
gjøres Noget med Hensyn til denne Klasse af

administrative Embedsmænd, som, saavidt jeg
veed, ville være nogle af de Sidste, om hvis
Lønningers Normering der kan blive Spørgs-
maal. Hvis den ærede Ordfører, naar han
har omtalt den almindelige Lønningsslov, har
sigtet til, at man skulde kunne bringe et saa-
dant Arbejde istand som det, der f. Ex. i Norge
har været voteret, og saavidt jeg erindrer
endnu for hvert Stortingss Triennium vote-
res for samtlige civile og militære Embeds-
mænd, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at
det har været meget lettere i sin Tid at bringe
et saadant almindeligt Lønningssreglement istand
for et Land som Norge, der skulde organisere
sig saa at sige af Nytt, end det er i et gammelt
Land som Danmark, hvor man ikke kan
ønske at betragte hele Administrationen
som i den Grad Gjenstand for en tabula rasa,
at man aldeles kan forme det Gne efter det
Andet og aldeles rette sig efter theoretiske Prin-
ciper. Jeg troer, at man ved hver enkelt ad-
ministrativ Embedsklasse især er nødsaget til
at see meget hen til, hvorledes Forholdet til-
sorn har været, og at det ikke nogensinde vil
findes at være gjørligt paa eengang at give
en almindelig Lønningsslov, der skal være i den
Grad consequent, at man, naar Loven engang
er voteret, saa med fuldkommen Fyldestgjørelse
skal kunne see paa dette Arbejde som Noget,
hvori ethvert Embede og enhver Stilling, være
sig høi eller ringe, var stillet netop paa den
Maade, som dette Embede absolut maatte stil-
les paa. Det er et Maal, som man ikke naaer.
Den selsomme Vanskelighed, som det høit-
ærede Thing har følt ved at votere Lønningss-
love for flere af de mere omfattende admini-
strative Embedsklasser, at man nemlig har
sundet sig ikke tilstrækkeligt oplyst, at man til-
sidst har seet sig nødsaget til at maatte votere
en Lov, skjøndt man ikke havde den fuldstæn-
digste Overbeviisning om, at hver enkelt Em-
bede og hver enkelt Lønning for hvert enkelt
Embede var netop saaledes posteret som det
burde være, og ikke anderledes end det burde
være, lader sig ikke fjerne, og en saadan Over-
beviisning lader sig ikke ved mig bekjendte
Midler tilveiebringe hos Lovgivningen. Det
er muligt for den eller de enkelte Mænd i Ad-
ministrationen — og det er altid kun saa —